

Presentació de l'article del Dr. Jordi Ponces Vergé

Marta Areny i Cirilo

En la darrera assemblea de la nostra revista, tal com us vam comunicar, vam gaudir i aprofitar la riquesa del discurs científic del Dr. Jordi Ponces, neuròleg cofundador del Centre Pilot Sant Arcàngel Gabriel i director del centre durant més de quatre dècades, Assessor de centres ASPACE en diferents Comunitats Autònomes, President de NADOCAT —associació d'ajuda als infants i familiars de nens prematurs—, President de l'Institut Jordi Ponces —per a la recerca i investigació dels nens amb trastorn de desenvolupament—, professor de màster i postgrau en diferents universitats i autor de llibres sobre divulgació de la paràlisi cerebral.

Estudiós i investigador de neuropsicosensomotricitat dels nens amb lesions cerebrals, té una extrema i exquisita sensibilitat per apropar-nos a la comprensió del desenvolupament neurològic i la relació íntima que aquest té amb l'entorn i per tant amb els condicionats ambientals. El *feedback* entre el desenvolupament neuronal i el psíquic tal com ell ens l'explica, ens aporta molts elements de comprensió i relació entre una i altra disciplina.

L'íntima relació que el Dr. Ponces ha tingut amb la psicoanàlisi el fa coneixedor de les nostres inquietuds i curiositats més freqüents i per això la manera d'explicar-les la fa tant propera als psicoanalistes.

Donat el ressò que la conferència va tenir, li vam demanar unes ratlles sobre els conceptes bàsics que ens va transmetre i ell ha tingut la generositat d'escriure un resum del que va ocupar la sessió del juny passat. En ell podreu fer un recorregut pel

sistema nerviós i reflexionar, per exemple, sobre el concepte de la pulsio de vida i mort, perquè ens explica com té una base real en els processos de la maduració del teixit cerebral. O bé en que les capacitats psicològiques de reparar i, àdhuc, de resiliència poden venir donades per les capacitats rehabilitadores i compensadores de cada individu. Ens parla també, i sobretot, de les emocions: moltes són innates però la majoria són adquirides i per tant impliquen un patró de respostes fisiològiques i conductes típiques de cada espècie; de les neurones en mirall, responsables de permetre'ns compartir l'estat emotiu de l'altra persona, així com els processos d'aprenentatge.

Em plau fer-vos la presentació d'aquest article perquè penso que el pont de diàleg entre neurologia i psicoanàlisi que el Dr. Ponces explica amb tanta naturalitat, ens pot ajudar a voler seguir aprofundint més i més en les funcions humanes i a mantenir-nos oberts a les aportacions i canvis de les noves descobertes, doncs només amb desig d'entendre'ns des de diferents angles podrem estar més segurs de tenir un pensament lliure i per tant, preparat per expandir-nos, aprofundir, criticar-nos, reafirmar-nos o retractar-nos quan sigui convenient.

Marta Areny i Cirilo

Brusi, 92 3er 3a

08006 Barcelona

Tel. 93 211 17 24

mareny@ecodi.net